

grumme berettigede Kritik Medhold. Jeg skal ikke gaa saaledes ind paa dette Lovforslag, men jeg vilde have ønsket, at de Herrer i Stedet for at have anmeldt deres Forslag samtidig med vort havde taget nogle flere Dage til at gennemse Indholdet og saa det lidt anderledes. Jeg ser nu her f. Eks. i andet Stykke i § 2, at der staar: „Angaar Sagen Land- og Købstadkommuner, hertil regnet Handelspladserne, i samme Amtsraadsstres“ osv., men det er jo fuldstændig urigtigt. Købstadkommunerne ligge ikke i en Amtsraadsstres; de kunne ligge i samme Amt, men ikke i samme Amtsraadsstres (Afbrydelse af Indenrigsministeren). Amtsraadsstresen bestaar kun af Landkommunerne i det paagældende Amt. (Indenrigsministeren [Ingerslev]: De ere bægge Medlemmer af Amtsstoleraadene.) De ere bægge Medlemmer af Amtsstoleraadene, men de ere ikke i samme Amtsraadsstres (Afbrydelse af Indenrigsministeren). Den ærede Minister maa give mig en Lovbestemmelse, som henlægger Købstæderne til en Amtsraadsstres. Der indsættes i det nævnte Udvalg to Overligningskommisærer, men Amtsraadet skal vælge 3 Medlemmer, og Fordelingen mellem Købstæderne og Landet er altsaa den, at Købstæderne faa 2, men Landet 3. Her er altsaa 2 Parter, Købstæderne og Landet, og det forekommer mig da at være en mærkværdig sammensat Domstol. Jeg tror ikke, at de Herrer skulle kunne paavise, at Folkeetinget nogen Sinde har votet at vedtage en i sin Rod saa partisk sammensat Domstol, naar det gælder den Slags Interesser. Naar der er to Parter, som skulle vælge Medlemmer, lader man hver Part tage Halvdelen og en udenforstaaende vælge en Boldgiftsmand, men paa Forhaand at sige, at den ene Part skal have 3, den anden 2 Medlemmer, og lade Afgørelsen bero derpaa, er efter min Formening en Umulighed. Det 3dje Stykke er jeg aldeles ude af Stand til at fatte den fuldstændige Mening af. Der staar, at naar Sagen berører Kommuner i forskellige Amter eller Købstæder i samme Amt, betros den til en Kommission, bestaaende af et Medlem, valgt af hvert paagældende Amtsraad, eller Overligningskommisærerne, eller et Medlem af Københavns Magistrat med en Formand, som hverken er fra en Landkommune eller en Købstad i samme Amt. Jeg forstaaer ikke de to Gange „eller“. Det er tre forskellige Autoriteter, der skulle træde til; der er imidlertid ikke nævnt noget Tilfælde for København, men der er nok nævnt en Fordelingskommission. I Slutningen af § 3 næv-

nes der, at Ligningen for 1891 skal være gældende for Januar Kvartal 1892. Det er jo en komplet Umulighed; saa maa man have en særlig Lov jaget igennem i et Par Dage om den Sag; thi nu i November Maaned lægge saa vel Land- som Købstadkommuner deres Statteligning, og de skulle være færdige med det alt sammen til Nxtaar, København undtagen. Skulle de nu lave hele denne Liste om og lade den gamle gælde for dette Kvartal, eller hvorledes er dette at forstaa? Tror man virkelig, at denne Lov er saa langt fremme, at det kan lykkes Ministeren og Forslagsstillerne at føre den igennem i 8 eller 14 Dage? Det tror jeg ikke. Der vil komme andre Spørgsmaal op i denne Sag. § 4 har jeg omtalt. Det forekommer mig, at disse Oplysninger ikke komme paa rette Sted med Hensyn til Statteligningen. Jeg vil ikke gaa videre i Enkeltheder, men blot bede om, at man sammenligner forskellige Enkeltheder i §§ 9—12 med vort Forslag. Det er Spørgsmaal, som ikke i og for sig ere Principspørgsmaal, og hvor man kan overveje, hvilke Bestemmelser der ere de bedste. Naar der i § 9 staar: „ikke vil overstige 2 Kr.“, da have vi overladt det ganske til Kommunalbestyrelsen, hvilken Størrelse det skal have. 2 Kr. kan betyde noget for en Kommune og intet for en anden, og man kan overalt betro Kommunalbestyrelsen og Statteligningsmyndighederne, om de ville have Ulejlighed med denne Bagatel eller ej. Saaledes er der en hel Række Punkter. Der er navnlig et Punkt, jeg skal henlede Opmærksomheden paa. Der staar, at de Fordele, Kommunen har oppebaaret gennem Deputater, Legater og lignende Bidrag, affortes i den Skat, som paalægges de paagældende Statsjendomme. Vi have — efter hvad vi havde i tidligere Dage — foreslaaet, at det skal hedde: de Fordele paa Grund af tidligere Stattefrihed — altsaa at de Legater, som have deres Oprindelse fra den hidtidige Skattefrihed, skulle fradrages. I disse to Udtryk kan der være en ganske væsentlig Forskel. Vort Forslag forudsætter en Underjøgelse om Legaternes Oprindelse og tidligere Frittagelser, hvilket dette ikke gør. Det er kun enkelte af de Bemærkninger, jeg ønskede at gøre; jeg har en Række Bemærkninger til en Mængde andre Punkter, som jeg for øvrigt har noteret, men da det ikke er nødvendigt paa dette Tidspunkt at komme dybere ind paa Enkeltighederne, skal jeg standse hermed, idet jeg nærer et maaste forgæves Haab om, at bægge disse Forslag ville blive sendte til samme Udvalg, saa at det der kan prøves, hvilket Grundlag vi skulle gaa ud fra ved vor Indstilling til Tinget i sin Helhed. Der-